

19393

Wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen met betrekking tot de uitbreiding van informatieverplichtingen en invoering van een boekhoudverplichting ten behoeve van de belastingheffing alsmede in verband daarmee wijziging van enige andere wetten (Uitbreiding informatieverplichtingen en invoering van een boekhoudverplichting)

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR FINANCIËN¹

Vastgesteld 19 mei 1987

Het voorbereidend onderzoek gaf de leden van de **C.D.A.**-fractie aanleiding tot het formuleren van de volgende vragen en opmerkingen.

Deze leden wensten zich in dit stadium te onthouden van een definitief oordeel over het wetsvoorstel.

Allereerst was het deze leden opgevallen dat het wetsvoorstel tijdens de behandeling in de Tweede Kamer ingrijpend werd gewijzigd; zo zeer zelfs dat de staatssecretaris tijdens de mondelinge behandeling nadere advisering door de Raad van State suggereerde (zie Handelingen Tweede Kamer, vergaderjaar 1986–1987, blz. 52-2843). De hier aan het woord zijnde leden waren van mening dat deze nadere advisering eerst moet plaatsvinden alvorens de behandeling van dit wetsvoorstel kan worden voortgezet. Voorts was het hen opgevallen dat in de nota naar aanleiding van het eindverslag van de Tweede Kamer (bladzijde 2) wordt gesteld: «Thans rust in beginsel geen verplichting op ondernemingen om uit eigen hoofde aan de fiscus informatie te verstrekken die van belang is voor de belastingheffing van derden». Voorts wordt in de memorie van antwoord (bladzijde 4) in het algemeen gesteld: «naar het mij voorkomt moet hierbij als uitgangspunt gelden dat de eisen niet verder mogen reiken dan voor een goede uitvoering van de belastingheffing noodzakelijk is».

De hier aan het woord zijnde leden constateerden dat van dit uitgangspunt weinig terug te vinden is in de tekst van het wetsvoorstel. Met name geldt dit voor het voorgestelde artikel 49, lid 3. Het wetsvoorstel lijkt eenzijdig te kiezen voor de belangen van de fiscus, die overigens ook volgens deze leden van groot gewicht zijn. Zij hadden echter behoefte aan een nadere uitleg van artikel 49, lid 3, mede in het licht van de in de Tweede Kamer gevoerde discussie.

In dit verband wensten zij de volgende vragen te stellen:

1. Is het niet beter in de wettekst de beperkingen op te nemen?
2. Betekent de voorgestelde wetsbepaling in dit opzicht een herleving van het Fiscaal Noodrecht van kort na de Tweede Wereldoorlog? Gelden de argumenten ten gunste van de vervanging van dit noodrecht van 1952 anno 1987 niet meer?

¹ Samenstelling: Christiaanse (CDA), voorzitter, Von Meijenfeldt (CDA), Kiers (CDA), Zoon (PvdA), Schinck (PvdA), Luteijn (VVD), Van Tets (VVD), De Goede (D66), Vogt (PSP), mw. Bolding (CPN), De Gaay Fortman (PPR), Barendregt (SGP), Schuurman (RPF), Van der Jagt (GPV).

3. Hoe is de samenhang met de verscherping van de sancties, die in een wetsvoorstel zijn neergelegd?
4. Indien ook serie-vragen moeten worden beantwoord, wie betaalt dan de kosten?
5. Worden belastingplichtigen in de gelegenheid gesteld gebleken tekortkomingen eerst zelf te herstellen?
6. Heeft het wetsvoorstel terugwerkende kracht?

De leden van de **V.V.D.**-fractie wensten zich bij de bovengenoemde vragen aan te sluiten. Evenals de leden van de overige fracties behielden zij zich het recht voor bij de openbare behandeling nader op deze materie in te gaan.

De voorzitter van de commissie,
Christiaanse

De griffier van de commissie,
Sprey